

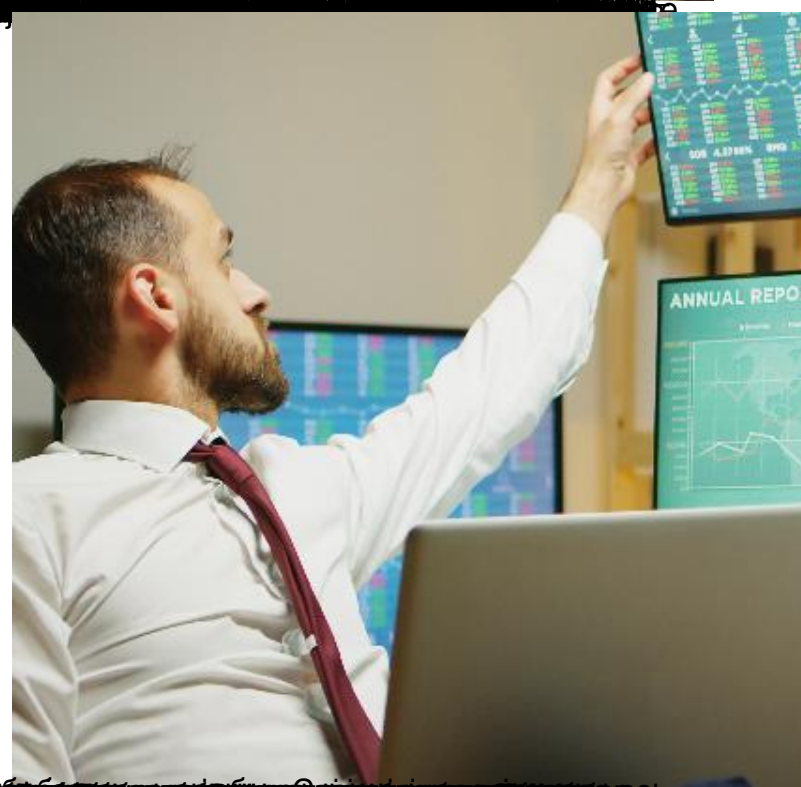


Све је више знакова да свет након Глобалне финансијске кризе, и интензивирано у последњих пет година, улази у нову еру економског национализма, како растући број влада даје приоритет домаћим друштвеним, економским и еколошким агендама у односу на слободну трговину и мултилатерализам. Директно повезана с тим – деглобализација (или можда исправнији термин: успорена глобализација), све чешће је на агенди великих скупова академика, који покушавају да нађу рецепте за развој у условима стагнације или пада економских интеракција између светских економија (пад токова капитала и технолошких трансфера, смањења размена многих производа и компоненти). За америчке стандарде политика Бајдена је снажан заокрет у лево – у правцу економског национализма; бројне мере влада земаља Западне Европе сведоче о истој тенденцији; док је економска политика Кине, као и многих других земаља у развоју, и пре тога најчешће била меркантилистичка.

Важно је напоменути да се економски национализам може манифестовати кроз различите политичке програме. Тако се нпр. социјалистичке владе могу повући из споразума о слободној трговини, што је у складу са њиховим идеолошким основама, иако они обично не препознају „национално“ као централну категорију у свом политичком дискурсу.

Економски национализам у доба деглобализације

Пише: Горан Николић
четвртак, 23 новембар 2023 15:09



Економски национализам у доба деглобализације

Пише: Горан Николић
четвртак, 23 новембар 2023 15:09





(PIC)